

Rapport

Klacht

Verzoeker klaagt erover dat ambtenaren van het regionale politiekorps Gelderland-Midden hem hebben geïntimideerd door hem op 14 april 2007 ten onrechte te verwijderen (uit de buurt) van een begeleid woonproject (verder te noemen: de zorgvilla) in de omgeving van Arnhem.

Verzoeker klaagt er verder over dat ambtenaren van het regionale politiekorps Gelderland-Midden hem op 26 april 2007 en 14 mei 2007 uit het politiebureau hebben verwijderd.

Ten slotte klaagt verzoeker erover dat bij de klachtbehandeling door de korpsbeheerder de wettelijk gestelde termijnen niet zijn gehaald.

Beoordeling

Algemeen

1. Op 14 april 2007 om ongeveer 21.00 uur meldde verzoeker zich bij de zorgvilla omdat hij de daar verblijvende mevrouw X wilde bezoeken. Verzoeker en mevrouw X kennen elkaar al geruime tijd. Verzoeker maakte zich ongerust over haar welzijn.

Een op dat moment aanwezige medewerkster van de zorgvilla weigerde verzoeker de toegang. Kort daarna verschenen twee politieambtenaren ter plaatse die verzoeker hebben gemaand zich te verwijderen. Verzoeker heeft hieraan gevolg gegeven.

Uit onvrede over de manier waarop de ter plaatse verschenen politieambtenaren toen tegen hem optraden, heeft verzoeker zich op 26 april 2007 naar het plaatselijke politiebureau en vervolgens op 14 mei 2007 naar het hoofdbureau van politie in Arnhem begeven. Ook deze contacten met de politie verliepen niet naar de wens van verzoeker.

2.1. Bij brief van 20 mei 2007 diende verzoeker een klacht in bij de politie over het politieoptreden op 14 april 2007 en over de manier waarop de politie zich vervolgens op 26 april en 14 mei 2007 jegens hem had opgesteld.

2.2. Op 18 juni 2007 bevestigde de regionale klachtcoördinator schriftelijk de ontvangst van de klachtbrief. De klachtcoördinator spitste de klachten van verzoeker toe op vijf concrete klachtonderdelen, te weten, optreden naar aanleiding van aangiften en meldingen, bejegening, verblijfsomstandigheden aan het bureau, informatieverstrekking en administratieve organisatie.

2.3. Op 10 juli 2007 zond de politie verzoeker een tussenbericht waarin werd meegedeeld dat de behandeling van de klacht vertraging had opgelopen in verband met de werkbelasting van de klachtbehandelaars. In deze brief werd verder meegedeeld dat het

korps de tijd nam voor de behandeling van de klacht om deze zorgvuldig te kunnen behandelen, een en ander om te voorkomen dat deze klacht een "haastklus" zou worden die "even tussendoor" zou moeten worden gedaan.

2.4. In het kader van de klachtbehandeling had verzoeker op 29 augustus 2007 een gesprek met de klachtbehandelaar.

2.5. Bij brief 29 september 2007 gaf de betrokken districtschef zijn beslissing op verzoekers klachten.

2.6. Nadat verzoeker vervolgens had aangedrongen op beoordeling van zijn klachten door de korpsbeheerder, gaf deze bij brief van 19 januari 2008 haar beslissing op de klachten. De korpsbeheerder baseerde haar oordeel op het advies van de regionale klachtencommissie (waarin de vijf klachtonderdelen verder werden samengevoegd tot drie onderdelen). De korpsbeheerder achtte de klachten over het niet terugbellen en het niet legitimeren door politieambtenaren gegrond. De klachten over het niet kunnen doen van aangifte en het verwijderen van verzoeker bij de zorgvilla, achtte zij niet gegrond.

3. Verzoeker wendde zich vervolgens bij brief van 3 maart 2008 tot de Nationale ombudsman.

I. Ten aanzien van het politieoptreden op 14 april 2007

Bevindingen

1. Verzoeker klaagt erover dat enkele ambtenaren van het regionale politiekorps Gelderland-Midden hem hebben geïntimideerd door hem te verwijderen uit de buurt van de zorgvilla waar hij op 14 april 2007 mevrouw X had willen bezoeken.

2. Ter onderbouwing van zijn klacht liet verzoeker in zijn brief van 3 maart 2008 onder meer weten dat degenen die in de zorgvilla zijn belast met de verzorging van mevrouw X, zich ten onrechte op het standpunt stellen dat contact tussen verzoeker en mevrouw X niet in het belang van mevrouw X zou zijn en om die reden moet worden verhinderd, terwijl zij zelf bij herhaling had aangegeven wel contact met verzoeker te willen hebben. Daarnaast liet verzoeker weten dat op 14 april 2007 twee agenten ter plaatse waren geweest en dat deze hem 'gewoon' hadden weggewerkt, terwijl later ook politieambtenaren in de Beekstraat te Arnhem hem naar buiten hadden verwijderd zonder dat het hem duidelijk was geweest wie dat waren.

3. Op 15 mei 2008 had een medewerker van het Bureau Nationale ombudsman inzage in het door de politie in deze kwestie aangelegde dossier. Dit dossier bevatte een schriftelijke verklaring van mevrouw X. Hierin geeft zij onder meer te kennen dat zij geen prijs stelt op contact met verzoeker.

4. Bij brief van 26 september 2008 reageerde de korpsbeheerder op de klacht van verzoeker. Hierin verstreekte de korpsbeheerder allereerst een beeld van de persoon van verzoeker en de context waarbinnen zijn klachten zich afspelen. De korpsbeheerder liet onder meer weten dat de onderhavige klacht niet de eerste klacht was die verzoeker had ingediend. Ook in 2005 had verzoeker een klacht ingediend. Die klacht vertoonde sterke overeenkomsten met de onderhavige klacht. In beide dossiers ging het volgens de korpsbeheerder maar om één ding, verzoeker wil graag in contact komen met

mevrouw X, die in 2005 nog woonachtig was in O. en thans binnen het project Zorgvilla te Q. Volgens de korpsbeheerder was verzoeker ervan overtuigd dat mevrouw X hem mist en ook erg graag contact met hem wil. In verband hiermee probeert verzoeker door middel van brieven, telefoontjes en bezoeken, contact te leggen met mevrouw X, terwijl zij nu juist absoluut geen contact wil met verzoeker. De korpsbeheerder verwees in dit verband naar de verklaring die mevrouw X in februari 2008 bij de politie had afgelegd. Hierin geeft mevrouw X uitdrukkelijk te kennen geen contact met verzoeker te wensen en zegt ze verder het idee te hebben dat ze een grote obsessie vormt voor verzoeker, wiens gedrag haar angst aanjaagt. Daarnaast zegt ze zich boos en onprettig te voelen door verzoeker, dat ze bang is om zelfstandig op straat te komen en met rust gelaten wil worden door verzoeker.

De korpsbeheerder voegde hieraan toe dat ook de begeleiders van mevrouw X het gedrag van verzoeker als zeer hinderlijk en bedreigend ervaren, omdat het de rust in de woongemeenschap verstoort en ook grote invloed heeft op het gedrag van de overige bewoners. In verband hiermee had de leiding van de zorgvilla al een terreinverbod tegen verzoeker uitgevaardigd. Mevrouw X heeft een verstandelijke beperking en woont in een beschermde woonomgeving juist om haar zelfstandigheid te bevorderen. De opstelling en het gedrag van verzoeker dragen hieraan bepaald niet bij en de gedragingen en acties van de betrokken ambtenaren moeten in dit licht worden gezien, aldus de korpsbeheerder.

Specifiek over het eerste klachtonderdeel, liet de korpsbeheerder verder weten dat verzoeker op 14 april 2007 zelf contact had gezocht met de politie om te melden dat mevrouw X zich op een bepaald adres bevond en dat zij daar tegen haar wil werd vastgehouden. Later dezelfde avond had de in de zorgvilla aanwezige begeleidster naar de politie gebeld om te melden dat de haar bekende verzoeker voor de deur stond en dat hij in contact wilde komen met mevrouw X. De begeleidster had verzoeker daarop medegedeeld dat mevrouw X niet aanwezig was. Er zijn toen twee politieambtenaren naar de zorgvilla gegaan om met verzoeker te spreken. Zij hebben hem toen verteld dat mevrouw X op dat moment niet in de villa aanwezig was maar dat zijn aanwezigheid bij de zorgvilla ook los daarvan niet was gewenst. De betrokken politieambtenaren hadden verzoeker daarop verzocht te vertrekken, hetgeen hij na enige tijd ook deed. Verzoeker was niet door de politie verwijderd. Van enige intimidatie van de zijde van de politie was de korpsbeheerder niet gebleken, verzoeker was vriendelijk doch dringend verzocht te vertrekken. Verzoeker had vrijwillig gehoor hieraan gegeven, aldus de korpsbeheerder.

5. Op 12 september 2008 verklaarde betrokken politieambtenaar G. telefonisch tegenover een onderzoeker van het Bureau Nationale ombudsman dat hij en een collega destijds door de meldkamer naar de zorgvilla waren gezonden naar aanleiding van een melding dat ter plaatse een man overlast veroorzaakte. De man, verzoeker, wilde daar iemand bezoeken, maar de leiding van het tehuis stond dat niet toe. Volgens betrokken ambtenaar G. had verzoeker al een straatverbod opgelegd gekregen, maar daar trok hij zich weinig van aan. Toen betrokken ambtenaar G. en zijn collega ter plaatse arriveerden, troffen zij daar verzoeker aan die op zijn bromfiets helemaal vanuit zijn woonplaats N., zo'n vijftig kilometer verderop was gekomen. Politieambtenaar G. liet weten dat hij en zijn collega in uniform gekleed waren en dat zij in alle rust een praatje met verzoeker hebben gemaakt. Verzoeker was toen uitgelegd dat hij de zorgvilla niet binnen mocht en dat hij er verstandig aan deed om uit de buurt te blijven vanwege het bezoekverbod. Volgens politieambtenaar G. was tijdens dit gesprek op geen enkele wijze sprake geweest van intimidatie. Wel merkte hij op dat de enigszins labiel overkomende verzoeker zich tijdens dit contact wellicht wat ongemakkelijk had gevoeld en het contact mogelijk wel als intimiderend had ervaren.

6. In vervolg op zijn eerdere brieven en in reactie op het van de zijde van de politie aangevoerde, liet verzoeker bij brief van 11 december 2008 onder meer weten dat de uitlatingen van de korpsbeheerder over de band tussen verzoeker en mevrouw X bevestigden dat de betrokken instanties mevrouw X met opzet en tegen haar wil in bij hem, verzoeker, weghouden.

Beoordeling

7. Het vereiste van professionaliteit houdt in dat ambtenaren met een bijzondere training of opleiding jegens burgers overeenkomstig de standaarden van hun beroepsgroep handelen. Dit vereiste impliceert dat een ambtenaar burgers zoveel mogelijk correct te woord dient te staan en op zakelijke wijze dient in te gaan op vragen en opmerkingen.

8. Verzoeker wilde in de avond van 14 juli 2007 mevrouw X bezoeken. Zij verbleef op dat moment in een zorgvilla in de buurt van Arnhem. Met het oog op het welzijn van mevrouw X en in verband met de algemene rust in de zorgvilla ontzegde de leiding van dit instituut verzoeker de toegang. Kort daarna verschenen twee politieambtenaren van het regionale politiekorps Gelderland-Midden ter plaatse.

9. Verzoeker stelt zich op het standpunt dat mevrouw X tegen haar zin in wordt vastgehouden in de zorgvilla, dat zij daar slecht wordt behandeld en dat de leiding van de zorgvilla er alles aan doet om het ook door mevrouw X gewenste contact met verzoeker te verhinderen. Verzoeker verwijt de politie dat zij zich voor het karretje van de zorgvilla heeft laten spannen.

10. Verzoeker kan niet worden gevolgd in zijn standpunt dat mevrouw X behoefte heeft aan contact met hem. Mevrouw X heeft in een schriftelijke verklaring aan de politie uitdrukkelijk te kennen gegeven geen contact met hem te willen.

Gezien deze wens van mevrouw X heeft de Nationale ombudsman er begrip voor dat de leiding van de zorgvilla verzoeker de toegang tot het complex heeft ontzegd en de politie heeft gevraagd verzoeker bij de zorgvilla weg te halen.

11. Nadat de politie de melding had ontvangen over de aanwezigheid van verzoeker bij de zorgvilla, is de politie op grond van haar wettelijke taak (zie Achtergrond onder 1a.) ter assistentie naar de zorgvilla gegaan. De door de meldkamer naar de zorgvilla gezonden politieambtenaren hebben toen met verzoeker gesproken en deze is daarop uit eigen beweging bij de zorgvilla weggegaan.

Op basis van de in dit onderzoek verstrekte informatie acht de Nationale ombudsman het niet aannemelijk dat verzoeker (fysiek) is verwijderd uit de omgeving van de zorgvilla. Hoewel verzoeker het optreden van de betrokken politieambtenaren mogelijk als intimiderend heeft ervaren, is uit dit onderzoek voorts niet gebleken dat een van de ter plaatse verschenen politieambtenaren bij dit optreden op enige wijze niet of onvoldoende professioneel zou zijn opgetreden.

De onderzochte gedraging is op dit punt behoorlijk.

II. Ten aanzien van het politieoptreden op 26 april en 14 mei 2007

Bevindingen

1. Verzoeker klaagt er verder over dat ambtenaren van het regionale politiekorps Gelderland-Midden hem eerst op 26 april 2007 uit het politiebureau te Q en vervolgens op 14 mei 2007 uit het hoofdbureau van politiebureau te Arnhem hebben verwijderd. Met betrekking tot dit laatste bezoek geeft verzoeker aan dat hij het plan had mondelinge klachten in te dienen tegen de politie. De politie op het hoofdbureau had echter geweigerd hieraan medewerking te verlenen en verwijderde hem uiteindelijk uit het bureau.

2.1. In reactie op dit onderdeel van de klacht liet de korpsbeheerder bij brief van 26 september 2008 onder meer weten dat verzoeker op 26 april 2007 naar het politiebureau te Q was gegaan omdat hij nog steeds in contact wilde komen met mevrouw X en hij daarvoor hulp verlangde van de plaatselijke politie. Nadat de politie hem had meegedeeld dat X geen contact met hem wilde en de politie hem om die reden dan ook niet van dienst kon zijn, had verzoeker, na eerst nog enige tijd in de wachtkamer te hebben gezeten, daarop vrijwillig het bureau verlaten, aldus de korpsbeheerder.

Ook liet de korpsbeheerder weten dat verzoeker op 14 mei 2007 opnieuw naar de politie was gegaan, ditmaal het hoofdbureau van politie te Arnhem. Omdat verzoeker ook nu assistentie van de politie verzocht bij het in contact komen met mevrouw X, werd hem door de politie nogmaals meegedeeld dat mevrouw X geen contact met hem wilde hebben en dat de politie daarom niet aan zijn verzoek zou voldoen. Daarna werd verzoeker aanvankelijk gevraagd en later gevorderd het bureau te verlaten. Omdat verzoeker hieraan geen gevolg gaf en zodoende artikel 184, eerste lid van het Wetboek van Strafrecht (zie Achtergrond onder 2) overtrad, had de politie hem uiteindelijk met lichte fysieke drang het bureau uitgeleid, aldus de korpsbeheerder.

2.2.1. Van het bezoek van verzoeker op 26 april 2007 aan het politiebureau te Q was een mutatieverslag opgemaakt door de politie. In dit verslag was onder meer vastgelegd dat toen verzoeker aan het bureau verscheen hij boos was omdat de politie hem niet had teruggebeld hoewel dat wel was toegezegd. Direct echter bij aanvang van het contact liet verzoeker weten dat hij mevrouw X wenste te bezoeken. Van de zijde van de politie was verzoeker er daarna opnieuw op gewezen dat hij niet welkom was op het adres van de zorgvilla en dat de politie dan ook niets voor hem kon doen. Daarna was verzoeker verzocht het gebouw te verlaten. Toen duidelijk werd dat verzoeker het bureau niet wenste te verlaten, werd hem gezegd dat hij door collega's verwijderd zou worden als hij niet zou weggaan. Nadat hij eerst nog enige tijd in de wachtkamer was blijven zitten, had hij toch op een gegeven moment het bureau verlaten. Toevallig arriveerde net op dat moment een (niet bij naam genoemde) politieambtenaar bij het bureau. Deze had verzoeker toen nog eens opgedragen te vertrekken en niet opnieuw naar de zorgvilla te gaan.

2.2.2. Van het bezoek van verzoeker op 14 mei 2007 aan het hoofdbureau van politie te Arnhem was eveneens een mutatieverslag opgemaakt door de politie. In dit verslag was onder meer vastgelegd dat verzoeker op hoge poten naar het hoofdbureau was gekomen om een klacht in te dienen over de politie. Na raadpleging van het bedrijfsprocessysteem en na intern contact met een van de zaak op de hoogte zijnde collega had de politieambtenaar die verzoeker te woord stond, getracht uit te leggen dat verzoeker uit de buurt van mevrouw X moest blijven en dat hij het bureau diende te verlaten omdat de politie verder niets voor hem kon doen. Omdat verzoeker hieraan geen gehoor gaf en hij er vervolgens op stond dat de politieambtenaar die hem te woord stond zich zou legitimeren had zij verzoeker nogmaals gezegd dat het gesprek was beëindigd en dat verzoeker het bureau diende te verlaten. Omdat verzoeker weigerachtig bleef, had politieambtenaar F. verzoeker vervolgens het bureau uit geleid, aldus het verslag.

3. In reactie op de door de politie verstrekte informatie heeft verzoeker laten weten in beide gevallen naar het politiebureau te zijn gekomen voor het indienen van een klacht en niet om via de politie in contact te komen met mevrouw X.

Beoordeling

4. Het beginsel van fair play houdt voor bestuursorganen in dat zij burgers de mogelijkheid geven hun procedurele kansen te benutten. In de Algemene wet bestuursrecht is vastgelegd dat een bestuursorgaan zorg draagt voor een behoorlijke behandeling van mondelinge en schriftelijke klachten over zijn gedragingen en over gedragingen van bestuursorganen die onder zijn verantwoordelijkheid werkzaam zijn (zie Achtergrond onder 4a).

5. Verzoeker kwam op 26 april en 14 mei 2007 naar het politiebureau om klachten in te dienen over enkele ambtenaren van het regionale politiekorps Gelderland-Midden.

Het is aannemelijk dat in de gesprekken tussen verzoeker en zijn gesprekspartners toen al vrij snel opnieuw aan de orde kwam dat verzoeker in contact wenste te komen met mevrouw X en ook het daarmee in verband staande voorval bij de zorgvilla.

De politie heeft verzoeker toen - wederom - erop geattendeerd dat mevrouw X geen contact met hem wilde hebben en dat de politie hem dan ook niet van dienst kon zijn.

Het is aannemelijk dat in de toen ontstane sfeer alle betrokkenen het oorspronkelijk doel van verzoekers bezoek uit het oog hebben verloren. Dat valt te betreuren, maar geheel onbegrijpelijk is dat niet gezien de eerdere ervaringen van de politie met verzoeker.

Hieraan doet echter niet af dat de politie tijdens de beide bezoeken geen gebruik heeft gemaakt van de mogelijkheid om juist door het, hetzij direct, hetzij op afspraak later, opnemen van de klachten van verzoeker enigszins de-escalierend te handelen.

Door het niet opnemen van de klachten heeft het korps bovendien in strijd gehandeld met de eigen regionale klachtenregeling, waarin immers is vastgelegd dat een mondeling ingediende klacht die niet terstond tot tevredenheid van de klager kan worden afgedaan, door de ambtenaar die de klager te woord staat op schrift dient te worden gesteld en, na ondertekening door de klager, moet worden doorgeleid naar de korpsbeheerder (zie Achtergrond onder 3).

Het is niet juist dat het gesprek met verzoeker is beëindigd voordat zijn klacht was opgenomen, danwel een afspraak daarvoor was gemaakt. Door onvoldoende aandacht te besteden aan de wens van verzoeker om een klacht in te dienen, heeft het regionale politiekorps Gelderland-Midden in strijd gehandeld met het vereiste van fair play.

Dat verzoeker enkele weken later zelf schriftelijk alsnog zijn klachten heeft ingediend en dat het korps deze klachten vervolgens alsnog in behandeling heeft genomen, doet hieraan niet af.

Op dit punt is de onderzochte gedraging niet behoorlijk.

III. Ten aanzien van de klachtbehandeling

Bevindingen

1. Verzoeker klaagt er ten slotte over dat bij de klachtbehandeling door de korpsbeheerder de wettelijk gestelde termijnen niet zijn gehaald.

2. Uit dit onderzoek is gebleken dat verzoeker op 20 mei 2007 een brief heeft gestuurd naar de politie met daarin negentien klachtonderdelen. Bij brief van 18 juni 2007 bevestigde de regionale klachtcoördinator de ontvangst van de klachtbrief. Op 10 juli 2007 liet de politie verzoeker door middel van een tussenbericht weten dat het korps de tijd zou nemen voor de behandeling van de klacht omdat voorkomen moest worden dat deze klacht 'even tussendoor' en daardoor onvoldoende zorgvuldig zou worden behandeld. Vervolgens vond op 29 augustus 2007 een klachtgesprek plaats met verzoeker. Op basis van een rapportage van 14 september 2007 van de betrokken unit chef gaf de chef van het district Arnhem Veluwezoom bij brief van 2 oktober 2007 zijn beslissing op de klachten van verzoeker.

Bij brief van 12 oktober 2007 verzocht verzoeker de korpsbeheerder de klacht formeel te behandelen. Na te hebben kennisgenomen van het advies van de regionale klachtencommissie (waarin de vijf klachtonderdelen verder werden samengevoegd tot drie onderdelen) gaf de korpsbeheerder bij brief van 19 januari 2008 haar beslissing op verzoekers klachten.

3. Bij brief van 26 september 2008 aan de Nationale ombudsman bevestigde de korpsbeheerder dat de klachtbehandeling onvoldoende voortvarend was verlopen en dat de termijn voor klachtbehandeling fors was overschreden. De korpsbeheerder achtte de klacht dan ook gegrond.

Beoordeling

4. Het vereiste van voortvarendheid houdt in dat bestuursorganen slagvaardig en met voldoende snelheid optreden.

5. Ingevolge artikel 66 van de Politiewet 1993 (zie Achtergrond onder 1b) dient een klacht te zijn afgehandeld binnen tien weken of, indien een klachtadviescommissie is belast met de behandeling van en advisering over de klacht, binnen veertien weken na de ontvangst van het klaagschrift.

6. In dit geval is in de loop van de procedure de klachtadviescommissie ingeschakeld en had verzoekers klacht derhalve binnen veertien weken dienen te zijn behandeld.

De behandeling van verzoekers klacht heeft echter ruim vierendertig weken in beslag genomen. In een relatief vroeg stadium, begin juli 2007, heeft de politie verzoeker bericht dat vertraging was ontstaan in de behandeling van zijn klacht als gevolg van zware

werkbelasting van de klachtbehandelaars. Maar niet is gebleken dat de politie verzoeker daarna opnieuw heeft laten weten dat vertraging was opgetreden, overeenkomstig het bepaalde in artikel 9:11, tweede lid van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) (zie Achtergrond onder 4b).

De door de politie genoemde redenen voor de vertraging kunnen deze weliswaar verklaren maar niet rechtvaardigen. Door bij de behandeling van verzoekers klacht de daarvoor wettelijk gestelde termijn met ruim twintig weken te overschrijden heeft het regionale politiekorps Gelderland-Midden in strijd gehandeld met het vereiste van voortvarendheid

Op dit onderdeel is de onderzochte gedraging niet behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het regionale politiekorps Gelderland-Midden, is

gegrond ten aanzien van:

het niet opnemen van de klacht van verzoeker wegens schending van het beginsel van fair play;

het niet binnen de daarvoor gegeven termijn afhandelen van de klacht van verzoeker wegens schending van het vereiste van voortvarendheid;

niet gegrond ten aanzien van

het verwijderen van verzoeker bij de verblijfplaats van mevrouw X.

Onderzoek

Op 3 maart 2008 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer S. te N. met een klacht over een gedraging van het regionale politiekorps Gelderland-Midden.

Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de beheerder van het regionale politiekorps Gelderland-Midden, werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de beheerder van het regionale politiekorps Gelderland-Midden verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

Tevens werd een betrokken politieambtenaar een aantal specifieke vragen gesteld. Vervolgens werd verzoeker in de gelegenheid gesteld op de verstrekte inlichtingen te reageren.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

De korpsbeheerder en enkele betrokken ambtenaren deelden mee zich met de inhoud van het verslag te kunnen verenigen.

De reacties van verzoeker en een betrokken ambtenaar gaven aanleiding het verslag op een enkel punt te wijzigen of aan te vullen.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie.

Verzoekschrift van 3 maart 2008, met bijlagen.

Een door een onderzoeker van het Bureau Nationale ombudsman opgestelde notitie van 15 mei 2008 over de inzage eerder die dag in het politiedossier.

Verklaring van betrokken politieambtenaar G. van 12 september 2008.

Reactie korpsbeheerder van 26 september 2008, met bijlagen.

Reacties van verzoeker van 23 oktober, 27 november en 11 december 2008 en van 15 januari, 22, 24 en 27 februari 2009, met bijlagen.

Bevindingen

Zie achtergrond

Achtergrond

1. Politiewet 1993

1a) Artikel 2

"De politie heeft tot taak in ondergeschiktheid aan het bevoegde gezag en in overeenstemming met de geldende rechtsregels te zorgen voor de daadwerkelijke handhaving van de rechtsorde en het verlenen van hulp aan hen die deze behoeven."

1b) Artikel 66

"In afwijking van artikel 9:11, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht wordt de klacht afgehandeld binnen tien weken of, indien een commissie als bedoeld in artikel 61, tweede lid, onder a, is belast met de behandeling van en advisering over de klacht, binnen

veertien weken na de ontvangst van het klaagschrift."

Wetboek van Strafrecht

Artikel 184, eerste lid

"Hij die opzettelijk niet voldoet aan een bevel of een vordering, krachtens wettelijk voorschrift gedaan door een ambtenaar met de uitoefening van enig toezicht belast of door een ambtenaar belast met of bevoegd verklaard tot het opsporen of onderzoeken van strafbare feiten, alsmede hij die opzettelijk enige handeling, door een van die ambtenaren ondernomen ter uitvoering van enig wettelijk voorschrift, belet, belemmert of verijdelt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste drie maanden of geldboete van de tweede categorie."

Klachtenregeling regionale politiekorps Gelderland-Midden

Artikel 5, derde lid

"Klachten die mondeling worden ingediend en niet terstond tot tevredenheid van de klager kunnen worden afgedaan, worden door de ambtenaar die de klager te woord staat op diens verzoek op schrift gesteld en, na ondertekening door de klager, doorgeleid naar de korpsbeheerder. Het tweede lid is van toepassing."

Algemene wet bestuursrecht

4a) Artikel 9:2

"Het bestuursorgaan draagt zorg voor een behoorlijke behandeling van mondelinge en schriftelijke klachten over zijn gedragingen en over gedragingen van bestuursorganen die onder zijn verantwoordelijkheid werkzaam zijn."

4b) Artikel 9:11

"1. Het bestuursorgaan handelt de klacht af binnen zes weken of - indien afdeling 9.1.3 van toepassing is - binnen tien weken na ontvangst van het klaagschrift

2. Het bestuursorgaan kan de afhandeling voor ten hoogste vier weken verdagen. Van de verdaging wordt schriftelijk mededeling gedaan aan de klager en aan degene op wiens gedraging de klacht betrekking heeft."